

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Stephani Agonem stans spectat. 96

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Pontifex enim, ser-
uus servorum in-
scribitur & tamen
illius dignitas pri-
ma est.

Omnis enim doctri-
na, Christum scire,
quod unum doce-
bant Apostoli.

Ad illud, in nomi-
ne meo Dæmonia
ejicient, montes
transferent &c.

Monachi in sylvis
Fauni sanctissimi.

Fiunt enim omni-
bus omnia, ut de se
Paulus.

Christus suorum
magis moribus,
quam voce lauda-
tur.

Martyres in Thea-
tris Gladiatorum à
Christo calicibus
dati.

Probrosam antea servi nomē,
Prima nunc Dignitas est.
Supremæ Majestatis ambitio
Libertos suos omnes Reges inungere ;
Unde Chisma quod adhibet
Non tam Athletas armat ad pugnam,
Quam regni candidatos inibat ad Coronam.
Athenas ubique circumferunt
Semivocales Galilæi ;
Et literata omnis de Jesu est ;
Plena definitur philosophia, illum scire,
Plena felicitas, illum diligere.
Antiquat jura omnia nomē novum ;
Motis fluctibus Remora
Fixis sit vehiculum Montibus.
Immutavit Arcopago Judices,
Citco Gladiatores.
Feris Eremos eripit ;
Et dat Ascetis.
Monstra Naturæ minuit,
Et auget Gratia.
Faunis sylvas, sed pudicis exhilarat,
Protheis Urbes,
Sed solam versatilibus in Saltirem.
Velint nolint, omnia Christo dant gloriam,
Vel beneficiis affecta, vel pœnis.
Quo major illi tamen laus sit esto tu melior.
Nulla illi panegyris gratior,
Quam quæ se dignis venit ex Moribus.

ELOGIUM XCVI.

STEPHANI AGONEM STANS
SPECTAT.

Act. Apostol. cap. 7.

Pellite, populi,
Feras, & Mirmillones è Theatro,
Mitiores de Gladiatoribus suis ludos
Date Mundo Christus instituit.

Pri.

Primicerius Purpuratæ Legionis
 Certam sibi, suisque Victoriam
 Coronat vaticinatus in nomine
 Facturus periculum fortitudinis,
 Qua plenus erat,
 Cum tuta Judæorum feritate committitur.
 In tam dutas cervices allisum,
 Integro capite rediturum ne puta,
 Incircumcisos Corde
 Circumcidere Verbi Dei gladio satagit;
 At Orpheus alter,
 Arte, quam auditore felicior,
 Præter lapides nihil penitus ad se trahit.
 Cæli Siren innoxia
 Eos incidit in Ulysses,
 Qui malo suo perfidiæ alligati
 Aures contineant, saxa projiciant.
 Non tolerant Emphatici gravitatem sermonis
 Mentis levissimæ
 Ex carne toti
 Respondere spiritui nesciunt,
 Unde quas non habent à Doctrina suppetias,
 A furore mendicant
 Exerceri in Urbe
 Inurbanitas tanta non potest,
 Ex illa egrediuntur Academici, redituri Lectores,
 Et vestibus ad Pauli pedes abjectis,
 Illi Apostolorum prælagiunt.
 Novi Gigantes
 Cælum saxis aperiant,
 Aliis tamen, non sibi.
 In homine jam pleno Gratia
 Locum ira non invenit
 Etiam de alieno peccato Justitiarum suarum
 Cumulat.
 Et lapides accipiens, preces reddit.
 De hostibus sollicitus, de se securus,
 Pro iis pronus in genua,
 Pro se stans rogat.
 Nec enim impetrari Saulus à Deo

Oratio

Ita fere illum vocat Petrus Damianus.

Stephanus plenus gratia, & fortitudine.

Dura cervice, & incircumcisi corde. Gladium Spiritus, qui est Verbum Dei.

Ipsè enim etiam saxa traxit, ut Orpheus. Novissima fabula.

Non poterant resistere Spiritui, qui loquebatur, ideo et continuerunt aures suas.

Quare ejecerint eum extra Civitatem.

Ad Apostolorum enim pedes iis diebus abiciebantur vestes & alia quæ possiderentur.

Ita fere S. Hilarius loquens de S. Stephano.

Pro se stans, pro hostibus flexu genibus quare rogavit.

*Quare stantem, &
non sedentem vide-
rit Christum.*

*Videbant faciem
ejus tanquam fa-
ciem Angeli.*

*Quare dicatur in
Domino obdormif-
se, & non mortuus
esse.*

*Ita fere Chrysol. de
Conversione Pauli.*

*Paulus in suis epi-
stolis quare se A-
bortivum vocaret.*

*Descendit enim &
propter illum in
terras.*

*Speciosa nequitia,
quia plausibile erat
apud Iudaeos, Chri-
stum persequi.*

*Quare Christus o-
rationem Stephani
pro Saulo non illico
exaudierit.*

*Abundantius a-
mulator paterna-
rum traditionum.*

Oratione quacunque potuerat,
Sui causa prostrato

Honoris gratia Christus assurgit.

Tantæ virtuti suam quodammodo sedē cedens,

Omnes Martyres venerantur in primo,
indulget illi

Non Angeli solum faciem, sed & sortem.

Cui Vita labor fuerat, mors summus est.

Credas non attingisse lapides mentem.

Quæ vel sub ipsis obdormivit in Domino.

ELOGIUM XCVII.

SAULUM EX EQUO DETURBA-
TURUS DESCENDIT.

Act. Apost. cap. 9.

Gigantem paritura torquetur Ecclesia,
Et quasi nova Rachel,

Dum Benoni suum animat, exanimatur.

Quidni demum se Abortivum agnosceret

Qui se publica natum meminisset in via?

Qualem hominem Paulum credam,

Quem rauri fecerit Deus,

Quanti totum propemodum humanum genus?

Illius unius gratia

Exhibitum universis iteravit obsequium;

Exivit rursus à Patre.

Et Grassator beneficis insidiatus Viatori

Speciosa illum nequitia spoliavit.

A Protomartyre diu rogandus haud fuit,

Ut in hanc vellet expeditionem assutgere;

Ho vix audito protinus stetit,

Quasi qui festinaret ad opus;

Non dilaturus ne per momentum quidem

Hoc cœlo Gaudium,

Nisi triumphus debitus Stephano.

Eum quodammodo per dies aliquot

Retraxisset à Saulo.

Legis Idololatra.

Quam non, quia Dæi.

Sed